

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

jeg ikke afsluttet mine overvejelser om, hvorledes dette kan ske.

Det er jo således, at hvor der i dag konstateres skade på vandløb eller forekommer en forgiftning af vandet f. eks. med fiskedød til følge, kan tilførsel af møddingsvand straffes som overtrædelse efter den gældende vandløbslovs § 5, stk. 1, nr. 4. Det er måske betænkeligt at indføre møddingsvand i et selvstændigt stk. 3, som hr. Vivike har foreslået, idet dette kan give anledning til et betydeligt antal sager om overtrædelse af et formelt forbud, hvor der ikke er sket reel skade. Vi kan heller ikke se bort fra, at antallet af landbrugsejendomme med mødding er overordentlig stort, og at møddingsvand fremkommer især under og efter regnskyl, hvorfor væsken kan være stærkt fortyndet og ikke umiddelbart kan sammenlignes med ajle.

Fra landbrugets side har man inden behandlingen af vandløbslovens revision i 1969 især fremhævet praktiske vanskeligheder som argument mod generelt forbud. Man har anført, at møddingsafløbet opspædt med regn er så tyndt og flyder så meget, at det ikke kan opsamles i ejendommenes ajlebeholdere, at det tynde vand har en ringe gødningsværdi, og at de hyppige tømninger af ajlebeholdere for udkørsel på markarealer ikke altid kan indpasses i en rationel arbejdsdag. Overdækningen af møddingsstedet vil kunne give risiko for flueplage, og i øvrigt må eventuelle tagkonstruktioner placeres så højt, at overdækning ikke hindrer kørsel med arbejdsvogne på møddingsstedet.

Men som jeg var inde på før, er jeg enig i det generelle sigte med hr. Vivikes forslag, nemlig at en vis skærpelse af de gældende regler bør gennemføres, men en mere detaljeret overvejelse er nok på sin plads, inden man gennemfører eller overvejer disse skærper.

I ministeriet arbejder vi for tiden som bekendt med et forslag til lov om miljøbeskyttelse, hvis udformning formentlig vil

kunne få afgørende betydning for en effektiv løsning af de problemer, der ligger hr. Vivike så stærkt på sinde.

Jeg til tro, at hr. Vivike og de øvrige forslagsstillere, hvis jeg allerede nu havde kunnet fremsætte mit forslag til en sådan almindelig miljøbeskyttelseslov, ville have været enig med mig i, at størsteparten af deres forslags enkelte punkter burde indgå i folketingets drøftelse af mit lovforslag. Jeg tænker her ikke mindst på deres forslag til dækning af udgifterne ved en mere effektiv forureningsbekæmpelse, som det er nævnt i bemærkningerne til nr. 7 og nr. 8, hvor man henviser til industrien, dens forureningsbekæmpelse og de økonomiske problemer, der er forbundet hermed, og til kommunerne, idet man direkte anfører et beløb på 100 mill. kr. uden nærmere specifikation af, hvorledes det skal fordeles, og hvilke principper man skal lægge til grund ved en sådan fordeling.

Det er derfor efter min opfattelse næppe helt aktuelt at gennemføre det fremsatte lovforslag nu, selv om jeg har sympati for mange sider af det. Jeg vil gerne anbefale, at forslaget overvejes sammen med det miljøbeskyttelsesforslag, som jeg som nævnt håber at kunne fremsætte i slutningen af indeværende samling.

Søren B. Jørgensen: Det er min opfattelse, at ethvert forslag, der tager sigte på at holde vort land rent, vil blive studeret særlig nøje af politikere og af de politiske partier. Alle erkender, at det er et af de vigtigste problemer, vi har, og det er også glædeligt at kunne konstatere, at det i befolkningen har en meget høj prioritet.

Forslaget her er, som ministeren også sagde, en gammel kending, og partiernes stilling er sådan set velkendt. Vi diskuterede forslaget i forbindelse med den revision af vandløbsloven, der var et resultat af ikke mindre end 3 års udvalgsarbejde. Jeg må derfor gå ud fra, at de forslag, der her fremsættes, har været meget nøje drøftet og gennemgået under dette udvalgsarbejde. Hr. Vivike fremsatte de fleste af dem som